

**BYMISJONS-
BENEDICTE**

side 2-3

**FASCINERT
AV ORGELET**

side 5

KIRKEBLAD FOR KRAGERØ, SKÅTØY OG LEVANGSHEIA
NR. 3 – NOVEMBER – 2010

GOD HØST!

TERRA SKADEFORSIKRING
blir formidlet av Kragerø Sparebank

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

Bymisjonen i Kragerø har fått daglig leder, Benedicte Kivle. Hun har vært i jobb siden 1. august i år. "Vi snakkes" har hatt en prat med Benedicte – i Bymisjonens lyse og trivelige lokaler i Grandbakken.

BYMISJONS

benedicte

Lttersom Kivle-navnet er ganske så kjent i Kragerø, starter vi med å spørre Benedicte om bakgrunnen for at hun har det etternavnet. Vi får da greie på at mannen hennes er barnebarn av Torveig og Per Kivle. Sjølv er hun oppvokst i Oslo, men med sterk tilknytning til Helgeroa, der moren kommer fra, og Sandøya, der farens familie er fra. "Min mann og jeg har kjent tilhørighet til Kragerø i flere år, mye på grunn av familietilknytningen, sjølv sagt, men også fordi vi trives med byen og naturen her", sier Benedicte.

Når vi spør "hvorfør flyttet dere akkurat nå", forteller Benedicte at både hun og mannen var bevisste på at de ikke ville bo i Oslo "for all fremtid". Så la mange ytre omstendigheter seg til rette: Mannen fikk jobb, de fant et hus de likte – på Bjørnebyen, med sjøutsikt!! – "så bestemte vi oss for å flytte, uten at jeg hadde fått meg noen jobb da det skjedde. Først etter at vi hadde bestemt oss for å flytte så jeg at bymisjonsjobben i Kragerø ble lyst ut, - jeg søkte - og fikk jobben, heldigvis!"

Vi spør om inntrykket av Kragerø så langt, og får vite at både Benedicte og familien har funnet seg godt til rette. Mannen er i sving på Holte gård i Drangedal, de tre barna er i god gjenge i barnehage og skole og sjølv trives hun i nyjobben. "Vi nyorienterer oss og vi har en del å gjøre med huset vi har flytta inn i, så foreløpig har vi ikke vært så veldig sosialt aktive. Men vi er vant til å ha mange mennesker rundt oss, og regner med at slik vil det bli i Kragerø også. Det ligger jo en stor frihet i å komme til et nytt sted, med mulighetene til – på en måte – å starte på nytt, også sosialt. – Når det gjelder jobben min her, så legger jeg merke til at folk rundt meg er villige til å ta i et tak, - de er arbeidssomme, rett og slett, både de frivillige og de som yrkesmessig er knytta til Bymisjonen. Ellers er det jo slik at Bymisjonen i Kragerø er en type organisatorisk underbruk av Bymisjonen i Kristiansand og det er fint for meg å kunne være med på månedlige bymisjonssamlinger der, både for å hente lærdom og for å få inspirasjon"

Vi snakkes spør: "Du er et fagmenneske, med hovedfag og doktorgrad i sosiologi. Hvordan har det vært å ta veien ut av Akademia og begi seg inn i mer praktisk retta arbeid?" Og vi får svar: "Det har ikke vært vanskelig. For sjølv om jeg helt klart har likt å drive med forskningsar-

beid, så har jeg egentlig ikke hatt noe ønske om å avansere spesielt i det akademiske miljøet – jeg har ikke hatt noen professorambisjoner. Jeg har alltid villet jobbe med noe virkelig, ha noe mellom hendene, så å si. Under høytideligheten for nyutnevnte doktorer sa ellers rektor ved Universitetet at "dere skal ikke alle forske. Forskerkompetansen er det bruk for i mange deler av samfunnet" - det tok jeg til meg! Nå ser jeg for meg at jeg skal være lenge i jobben min her i Kragerø, - men så kan det jo hende at det seinere i livet byr seg muligheter til drive på med forskningsarbeid i en eller annen form".

"Hva med tidligere erfaringer fra Bymisjonsarbeid, før du kom til Kragerø", spør vi. Og får vite at Benedicte i studenttida si i Oslo var med i Tøyenkirka. Der var det mange mennesker som sleit med rus- og andre problemer som hadde sitt tilholdssted. De var ikke bare stam-gjester, men hadde ansvar for en del av det som foregikk der, blant annet for liturgi når gudstjenester ble avholdt. "Et fantastisk sted", sier Benedicte. "Så da jeg så utlysninga av jobben i Kragerø, tenkte jeg at nå kan jeg bli en del av den type arbeid".

Om vyer og ønsker for bymisjonsdrifta i Kragerø videre framover sier Benedicte at hun gjerne kunne tenke seg vesentlig mer åpningstid enn det som er tilfelle i dag, gjerne flere dager i uka. "Men det må komme i tur og orden, blant annet i takt med at vi har frivillige medarbeidere nok. Så kunne jeg tenke meg at skillet mellom frivillige og gjester på værestedet og i kafeen viskes mer ut. De som bruker Værestedet nå, kunne trekkes mer aktivt med i drifta, i det som foregår og gjøres der av praktisk og annet arbeid. Slik tror jeg eierforholdet til Bymisjonen ville bli klarere og komme mer til uttrykk hos alle som benytter seg av tilbudene som gis. Å utvikle en forståelse av at "vi er Kirkens Bymisjon – sammen", ville være fint. Håpet er at Bymisjonen skal være et sted der alle, både frivillige og gjester erfarer omsorg, respekt og rettferdighet. Her skal ikke noen måtte stå med lua i handa. Her kan alle motta og alle bidra i den grad de selv har overskudd og krefter. Det gode arbeidet som allerede er i gang er et flott utgangspunkt for å bygge videre på denne visjonen."

Vi snakkes nevner at "du valgte jo å markere starten på jobbinga for Bymisjonen i Kragerø ved å få en velsignelse over arbeidet ditt i kirka, - vi går ut fra at det ikke var noen

”tilfeldighet”? ”Klart ikke”, svarer Benedicte, ”jeg er oppvokst i en kristen familie så kristentroen har vært en del av livet mitt fra jeg var lita jente. Min kristne tro er en viktig plattform og en sterk drivkraft for meg i det jeg har gjort – og gjør. Forholdet mitt til Gud vil jeg si er dynamisk og spørrende, – hele tida gir det meg en grunnleggende trygghet i tilværelsen, – det er en type ”nett” som holder meg oppe, også nå når jeg er ved inngangen til en ny jobb, på et nytt sted. Gjennom troen får jeg bekrefta at ”ja, jeg er god nok, det jeg gjør er bra nok. Det gir meg styrke til å fortsette og mot til å ta de utfordringene som kommer.”

Vi drister oss fram på med to-tre spørsmål til av ganske privat karakter: På det første – ”er du som alle andre Kragerøbeboere sangglad, er du et kormenneske” – svarer Benedicte at det er hun – hun har ”alltid” sunget i kor, og har likt det. Akkurat nå opplever hun tilværelsen som såpass hektisk at hun foreløpig ikke har funnet plass til å utfolde seg. Men det kan komme... Benedicte røper ellers at hun er veldig glad i å lese, også skjønnlitteratur – men det har blitt mye fagstoff de siste åra – og tida er knapp nå om dagen. Av personer hun ser virkelig opp til, nevner Benedicte ”Nelson Mandela, ikke så originalt kanskje, men av gode

grunner: for hans vilje til forsoning – sjølv med sine argeste motstandere”. –Når vi tillater oss å spørre om det er noe tilleggstantent Benedicte kunne tenke seg å ha, nevner hun at hun gjerne kunne tenke seg litt enklere å kunne stå foran en forsamling og få fram viktige ”budskap” – og, i den forbindelse, også ha en litt sterkere og tydeligere stemme”.

”Hva er du mest stolt over å få til”, spør vi – en aning nysgjerrig (?). ”Svaret da blir ikke spesielt originalt”, sier Benedicte, ”det må bli når jeg opplever den gode, gode atmosfæren i nærfamilien – sammen med mannen min og ungene. Sjølv sagt er jeg også fornøyd med det jeg har klart utdanningsmessig osv, men det kommer ikke opp mot stoltheten jeg kan kjenne når jeg opplever at vi fungerer godt sammen som familie”.

Underveis i praten vår har Benedicte et par-tre ganger nevnt et av Bymisjonens mottoer:

At menneskene i byen erfarer omsorg og respekt. ”Det er en verdi som er vel verdt å flagge”, sier hun. Vi lar mottoet og Benedictes kommentar avslutte samtalen vår – sammen med et lykke til i et viktig arbeid.

Olav Drevland

KIRKEN ØNSKER KIRKENS BYMISJON VELKOMMEN!

Kirkens Bymisjon i Kragerø ble opprettet våren 2008 som et samarbeid mellom Kragerø kommune, Den norske kirke i Kragerø og Kirkens Bymisjon i Kristiansand. Styrets mål har hele tiden vært å kunne ansatte en daglig leder som kan lede, koordinere og utvikle videre det arbeidet som har vært i gang i Kragerø. Og endelig, den 1. august startet hun opp!

Søndag den 29. august ble det feiret ”Brosteinsgudstjeneste” i Kragerø kirke. En viktig grunn til å ha dette preget på gudstjenesten var at daglig leder for Kirkens Bymisjon i Kragerø, Benedicte Kivle, skulle ønskes spesielt velkommen.

Benedicte holdt dagens preken og hun sang solo. Det ble også foretatt en forbønnshandling for henne og hennes tjeneste i Kragerø.

På kirkekaffen etter gudstjenesten hadde frivillige på bymisjonens lørdagskafé gjort i stand med kaffe og kaker. Benedicte fikk mange gode velkomstord og blomster. På bildet ser vi de som kom med hilsener: (fra venstre): Else Lill Blankenberg, Kirkelig Fellesråd, Solfrid Rui Slettebakken, Kragerø kommune, Benedicte, Ingun Buen Andresen, Normisjon, Inger Brunsvik, Kragerø menighetsråd. Berit Lian ledet kirkekaffen.

Kirkens Bymisjon i Kragerø er en avdeling av Kirkens Bymisjon i Kristiansand. Det betyr at bymisjonen i Kragerø drar nytte av den faglige kompetanse og erfaring som Kragerø trenger for å utvikle arbeidet her i byen.

Stiftelsen Kirkens Bymisjon i Kristiansand er en

selvstendig diakonal stiftelse innenfor Den norske kirke og er tilsluttet Fellesrådet for Bymisjoner i Norge. I verdidokumentet heter det: ”På vårt sted og på vår måte representerer vi den verdensvide kirkes engasjement for å fremme fellesskap og forsoning.” I Kirkens Bymisjon arbeider ansatte, deltakere og frivillige sammen for å oppfylle organisasjonens visjon.

Visjonen er at Kirkens Bymisjon skal bidra til å gi mennesker mot til å leve og mot til å tro.

Vi tror at Kirkens Bymisjon i Kragerø også er et viktig bidrag som et supplement til menighetenes diakonale arbeid. Fra kirkens side ønsker vi Benedicte lykke til i arbeidet som hun gjør sammen med diakonen og alle de frivillige. Alt dette beriker byen vår og menighetene våre.

Bente H. Modalsli

HAPPY

Thanksgiving

Av **Melissa Sumner Kalseth**
Omsorgsdiakon
Kragere Frikirke

Først og fremst vil jeg takke dere for en så fin mulighet til å dele litt av min kultur og tradisjon. Kragere folk har vært så generøse med å dele deres tradisjoner med meg at det bare er en glede å kunne gi litt tilbake.

Thanksgiving begynte med Pilgrimene (de første innvandre til USA) som var fra England. De hadde reist fra England for å leve i fred og lovprise Gud på den måten de syntes var riktig. De ville ikke bli en del av Statskirken i England og hadde erfart mye forfølgelse på grunn av det. Deres trosretning het Puritan.

De Pilegrimene som reiste fra England den 6. september 1620 kom fram midt på vinteren på Plymouth Rock i Provincetown, Massachusetts. De begynte turen med 102 personer. De mistet folk på både turen og i løpet av den første vinteren når de hadde store problemer med å skaffe seg mat og hus. Vinteren i Massachusetts likner veldig på vinteren her i Kragere. Det fantes en Indianer gruppe i Massachusetts som het "Wampanoag" som var veldig snille og delte både mat og landbrukskunnskap med Pilgrimene. Halvparten av Pilgrimene overlevde bare på grunn av generøsiteten til Wampanoag.

Den første høsten i 1621 var det en glede. Folk hadde hus, mat og ressurser til å overleve den neste vinteren. De ville takke Gud og Wampanoag for at de hadde det så fint etter en så vanskelig reise og vinter. De kalte den først samling en høst takkefest akkurat som vi gjør her. De brukte bare navnet "Thanksgiving" i forbindelsen med religiøse feiringer. Thanksgiving var i første omgang dager fylt med bønn. Den først Høst takke fest inkluderte de 53 pilegrimene som hadde overlevd og indianerne Wampanoag. Feiringen gikk over flere dager og inkluderte masse god mat og gaver mellom de 2 gruppene.

Opp gjennom årene har den offisielle feiring blitt forandret. President George Washington signerte den først "Thanksgiving Proklamasjon" i 1789 og President Abraham Lincoln satt av en offisiell dag til feiringen. I 1941 bestemte President Franklin D. Roosevelt at den fjerde torsdag i november skulle offisielt være Thanksgiving dagen.

I dag feirer vi Thanksgiving i USA tross mange trosretninger og kulturer. Det er noe vi har felles uansett hvor vi kommer fra og hvilken tro vi har. Det er en feiring av alt vi har å være takknemlig for i året som har vært. For mange av oss er det en mulighet til å takke Gud. For oss alle er det en sjanse til å takke Pilgrimene og landets gründere for friheten til å tro på Gud eller ikke, i tillegg til de mange andre frihetene vi har. For mange familier er det den eneste tiden på året hvor hele familie er samlet.

Hvert år samlet familien min seg i South Carolina hvor både mamma's og pappa's familier var fra. Det betydde faktisk to forskjellige Thanksgiving feiringer for oss, en til lunsj og en til

middag. Det ble ikke så mye av det sosiale etterpå fordi det eneste vi greide etter så store feiringer på en dag var å sove i flere timer. Men tross alle magekramper fra alt for mye mat, har jeg utrolig mange gode minner fra barndommen min. Bildene i hodet mitt er av et kjøkken fullt av damene som jeg elsket mest i livet mitt, og som gjorde alt for å gi meg tradisjoner med røtter i Gud, kirken og familien. De deilige aromaene i huset representerte et langt bord dekket av mat, trygghet og kjærlighet. Huset var fullt av folk, lyd og glede.

Det finnes flere måter å feire Thanksgiving på, men den tradisjonelle er å spise kalkun, søtpoteter, tranebær kompott og gresskar pai. Oppskriftene er like mange som det er folk i USA.

Senere i livet når familien min ikke kunne samles, begynte mamma og jeg å jobbe på et "suppe kjøkken" med folk som hadde verken hus eller mat. Kirkene i området drev kjøkkenet sammen og frivillige fra alle trosretninger kom sammen til Thanksgiving. Da fikk personellet fri for å være sammen med familiene sine, og vi fikk sjansen til å dele med de som Jesus kalte sine nærmeste. I dag holder mange restauranter i USA åpent for å servere Thanksgiving middag gratis til de gamle som ikke har familie, eller folk som ikke har ressurser til å lage det selv.

Jeg har vært så velsignet til å få en norsk kirkefamilie som har tatt på seg Thanksgiving som deres egen feiring. Vi får sjansen til å være sammen og å prise Gud for både det vi har fått og de utfordringer som har ført oss nærmere han.

Hvert år kommer Kragere Frikirke sammen. Alle tar med seg en mat rett de har lyst til å dele. Alle hjelper med å legge til rette for dette felles måltidet, og med oppvasken etterpå. Vi har blitt flere og flere gjennom årene og nå er Thanksgiving en fast del av kirkeåret vårt. En tradisjon som jeg sterkt kan anbefale til alle menighetene. Mat smaker alltid best når vi deler den og barna får se lovprising i praksis. I dag er jeg fremdeles glad i et hus fullt av folk, lyd og glede særlig når det er Faderens sitt hus.

Om du vil lære mer om Thanksgiving kan du se på:
www.scholastic.com/scholastic_thanksgiving/
www.earlyamerica.com/earlyamerica/firsts/thanksgiving/
www.eyewitnessstohistory.com/mayflower.htm
www.pilgrimhall.org/1stthnks.htm

Det finnes mange morsomme fargeleggings ark til barna på:
www.crayola.com/free-coloring-pages/search.cfm?txt_search=thanksgiving

Happy Thanksgiving everyone!

Fascinert AV ORGELET

Halvard Gautefall Hiis er en aktiv attenåring, og hans store interesse er musikk. Mange har allerede hørt ham spille både piano og orgel. Det må bety at klassisk musikk ligger hans hjerte nær, og ikke minst kirkemusikken. Dette er jo ikke helt vanlig, kanskje, og vi har bedt ham om en prat.

- Piano var ditt første instrument, hvor lenge har du spilt?

Jeg var pianoelev på kulturskolen i 8 år, mesteparten av tiden med Einar Bang som lærer.

For 3 år siden begynte jeg å spille hos Robert Carding, og han spurte om jeg også ville lære å spille orgel. Det syntes jeg virket spennende, og så var vi i gang. Det er forresten viktig for teknikkens skyld å samtidig spille piano.

- Hva er annerledes ved orgelspill?

På orgelet må man spille mye mer legato og det blir en litt annen teknikk. Orgelet har ingen legatopedal, som på pianoet. Dessuten spiller man med bena, som har en egen notelinje. Det blir dermed tre linjer å forholde seg til i stedet for to, et annerledes notebilde som det tar litt tid å venne seg til.

- Og selve instrumentet?

Det er jo en grunn til at det kalles instrumentenes dronning. I et passe stort orgel er det en del stemmer, og det er fantastisk flott å kunne finne frem til ulike klanger og styrkeforhold i den musikken man spiller. Å spille på full guffe i det store kirkerommet er utrolig morsomt, men også de vare klangerne er fine. Dessuten er det fascinerende hvordan et orgel er bygget.

- Hvor mye øver du?

Ca 6 til 7 timer pr uke.

Halvard har allerede spilt flere gudstjenester, den første var i Støle kirke sist vinter. Siden har han spilt både i både Sannidal, Helle og Kragerø. Han begynte dog gradvis med Robert ved siden av, spilte en gang et par salmer og litt liturgi, andre ganger ofringsmusikken eller postludiet.

- Hvordan er det å spille til gudstjeneste?

Man må være ryddig i hodet. Klar med notene, alltid et hakk foran i det som skal skje. Jeg hadde lenge et skjema for hvordan jeg skulle registrere (klang/styrke) salmeversene og liturgien.

Det er viktig å være seg bevisst at man er gudstjenestens sangleder ved orgelet, ha den rette puls, lede, og samtidig lytte til menigheten. Det skal være et godt samspill.

- Og salmene?

Jeg liker å spille salmer. Mange av dem er veldig gamle og har vært sunget i generasjoner - som for eksempel nr.1 i salmebok-

en: "Folkefrelser til oss kom". Den melodien og flere andre har jeg også spilt orgelbearbeidelser over av J.S. Bach.

- Du er også korsanger?

Ja jeg synger tenor i "Singspi" og i kantoriet. Jeg opplever det utviklende i forhold til det å spille til gudstjeneste, det å kjenne den syngende stemme og puls. Dessuten er det sosialt, - det kan bli litt ensomt ved orgelet.

- Er det noe spesielt korverk som fascinerer deg?

Jeg kom inn i kantoriet da de holdt på å øve inn "Requiem" av John Rutter. Det gjorde et kjempeinntrykk, og jeg gleder meg til å synges det igjen nå i høst!

- Noen dager i september var du i Stavanger. Hva gjorde du der?

Jeg var på landsleir for organistspirer! Norsk Orgelfestival har eksistert i 20 år. Nytt av året var at man inviterte orgelspillende ungdom mellom 15 og 20 år til eget kurs, og vi var 16 stykker som ble undervist av professorer og amanuenser. Vi spilte, og både medelever og lærere kom med tilbakemeldinger. Det var veldig lærerikt. Undervisningen foregikk i flere kirker i omegnen, så vi fikk anledning til å spille på mange ulike, flotte orgler. Videre fulgte vi festivalens ordinære program, som bl.a. bestod av mange konserter, flere ufrøfrelser for både kor, orgel og andre instrumenter. En del ny musikk som var litt uvant, men spennende.

Formålet med kurset var jo å inspirere til større interesse for kirkemusikk, og på den måten kunne bedre rekrutteringen til kirkemusikeryrket.

- Og hva tenker du om det for din egen del?

Det er ikke førstevalget mitt nå. Jeg har lyst til å studere realfag, men jeg utelukker ikke helt videre studier i kirkemusikk, heller. Uansett vil jeg nok være en orgelspiller og kunne gjøre nytte for meg som vikar. Det er jo den beste hobby jeg kan ha, sier Halvard.

Gunvor Fjellheim.

Gatebarns i Manila

Jeg studerer ved Høgskolen i Oslo for å bli barnevern-pedagog. Nå er jeg kommet til andre året, og deler av det tilbringes på Filippinene sammen med tre gutter fra klassen. Her skal vi skrive en oppgave om gatebarn, som skal leveres som eksamen senere i semesteret.

Nå har vi vært her i drøye to uker. Filippinere er gjestfrie og utrolig hyggelige. Vi har skjont at det er vanlig med turistguider her. Men hva trenger man turistguide til når man her et helt folkeslag som er mer enn villig til å vise deg veien? Menneskene her er varme og har en glede over livet som jeg beundrer og undrer meg over. I dette landet er det mange mennesker som lever for under en dollar om dagen, og de vet sjelden hvor de skal få penger fra til neste måltid. Hvordan kan de leve slik hver eneste dag og likevel takke gud av hele sitt hjerte? Dette spørsmålet surrer rundt i hodet mitt hver dag, det spørs om jeg kommer til å få noe godt svar. Filippinere er glade for livet. Det er få jeg har møtt som ler så mye av så lite (det hender mer enn ofte at jeg ikke skjønner at det har blitt sagt noe morsomt før alle, absolutt alle rundt meg ler høylytt). Jeg håper inderlig at noe av den filippinske gleden smitter over på meg og blir med hjem til Norge.

Vi har fått se mye av arbeidet til Misjonsalliansen her på Filippinene. Midler fra faddere i Norge gjør det mulig å drive langsiktig arbeid. Det er stor migrasjon fra landsbyene og til byene, særlig til hovedstaden. Dette har over årene ført til at områder med okkupert mark har blitt til boligområder for de fattigste. Misjonsalliansen jobber for at det skal være mulig å få arbeid og et verdig liv i trygghet utenfor storbyene. Kun slik vil de fattigste få det bedre i lengden. For å lese mer om Misjonsalliansens arbeid på Filippinene kan du gå på [HYPERLINK <http://www.misjonsalliansen.no>](http://www.misjonsalliansen.no)www.misjonsalliansen.no.

Oppgaven vi skal skrive handler om gatebarna som bor i Manila, og hvordan beskyttelse, omsorg og muligheter de får. Vi jobber som frivillige hos en kristen organisasjon som åpner

dørene til lokalet sitt hver dag slik at gatebarna og ungdommene kan få sove, spise, dusje, og et sted å være. Og ikke minst, få oppmerksomhet og kjærlighet. Flere av barna som kommer til senteret bor sammen med fami-

lien sin. Men ikke i et hus, heller ikke et skur. De bor og sover på fortauet, med tingene sine samlet i plastposer eller på en liten tralle. Det er for uvirkelig for meg til å forstå.

En av guttene på senteret har virkelig truffet hjertet mitt. Han er seks år gammel, men ser ut som han er tre. Han har fillete klær, er tynn og har hull i alle tennene. Han har store oppspilte øyne, og et ansikt som eksploderer av glede når han løftes opp av en voksen. På senteret får han bleie på når han kommer, foreldrene har aldri lært ham å gå på do. Og han er døv. Han kan ikke snakke, men det er ikke fordi han er stum, han har aldri fått muligheten til å lære hvordan. Jeg skulle så gjerne likt å vite hva han tenker.

Tenker på dere i Kragerø og misunner dere (av og til) høsten som nå er i full anmarsj. Varme og klamme hilsner fra Trine i Manila.

KRAGERØ JENTEKOR PÅ TUR TIL DANMARK

Fredag 3.9 var det de yngste jentene i Kragerø jentekor sin tur til å reise til utlandet. Målet var Danmark. Vi var et følge på 45 stk som dro av gårde. Vi kom ikke til Danmark før seint fredag kveld og vi hadde ca 50 min å kjøre til Grønhøj Strand ved Løkken hvor det ventet 6 leiligheter på oss. Vel framme var det bare å innlosjere seg så best man kunne. Fordelingen på leilighetene var gjort på forhånd så det var bare å finne riktig seng. Lørdag morgen kom med et fantastisk vær. Sol fra knallblå himmel lovet godt for dagen. Vi dro til Hjørring (Bilde 1) for å shoppe og se på livet. I Hjørring arrangeres hvert år en av verdens største fotballturneringer, nemlig Dana cup som nok de fleste har hørt om. Nå var det jo ikke fotball som sto i hodene til jentene, men sang. Etter en runde med shopping spiste vi alle deilig mat før det var sangøvelse i kirken.

Fra middelalderen er tre av kirkene i Hjørring bevart - Sankt Olai Kirke i tre fra 1000-tallet, den romanske steinkirken Sankt Hans Kirke fra 1100- og 1200-tallet, og den senromanske steinkirken Sankt Catharinæ Kirke. Sistnevnte kirke er Hjørrings største kirke (viet til Sankt Catharina af Alexandria) og den ligger i nærheten av byens gamle torg. Vi var så heldige og fikk synge i Sankt Hans Kirke under en gudstjeneste (Bilde 2) Alle disse kirkene ligger i en radius av 200 m, og de var virkelig flotte å se på.

Etter sangøvelsen dro vi tilbake til Grønhøj Strand. Nå var det anlegget sine fasiliteter som skulle sjekkes ut. Men jentene koste seg i bassenget begynte de voksne på maten. Noen tok også en tur på stranda og så på Nordsjøen som lå så vakker denne dagen.

Søndag måtte vi reise tidlig av gårde fordi vi skulle være i kirken kl 09.30. Jentene måtte jo varme opp stemmene før gudstjenesten begynte. (Bilde 3)

Mens jentene varmet opp kom presten og hørte på og ho blir virkelig imponert over stemmeprakten som ljommet mellom kirkeveggene. Under gudstjenesten ble alle imponerte. Jentene sang "The Lord Bless You And Keep You" som Postludium, men ingen ville gå. Da reiste presten seg og spurte om jentene kunne synge "Thank You For The Music". Denne hadde hun nemlig hørt de synge på oppvarmingen. De sa jo ikke nei til det!! Da ble det stående applaus til jentene. Noe som virkelig var velfortjent. Etter gudstjenesten vanket de kaffe, brus og kringler bakerst i kirken. Robert måtte opp å teste orgelet i kirken og framførte "Te deum prelude", mest kjent som kjenningsmelodien til MGP, til stor begeistring for de som var igjen.

Vi hadde fortsatt mange timer igjen før båten skulle gå og vi valgte å dele oss. Noen ville reise tilbake Løkken og andre til Skagen. På ettermiddagen møttes alle på Grenen. Noen gikk mens andre tok "Sandormen". På Grenen møtes jo Skagerak og Kategat og denne dagen gled disse to havene stille inn mot hverandre, noe som ikke er dagligkost. Vi var så heldige å oppleve denne dagen der ute som en fin norsk sommerdag. En flott opplevelse. Vi tok turen tilbake til Skagen og spiste deilig pizza før ferden gikk videre mot Hirtshals og ferjeturen hjem. På overfarten til Larvik hadde vi flyseter hvor noen sov, mens andre igjen brukte opp siste rest av penger i taxifreen. *Hilde Knutsen*

Min MENING

**Bergit
Haugland**

Hvis jeg skulle leve livet mitt om igjen...

Jeg ville våge å gjøre flere feil.

Jeg ville slappe av.

Være mer smidig.

Jeg ville være mer enfoldig.

Jeg ville ta færre ting alvorlig.

Jeg ville ta flere sjanser.

Jeg ville ha flere opplevelser.

Jeg ville bestige flere tinder

og svømme over flere floder.

Jeg ville spise mer is og færre bønner.

Jeg ville kanskje få flere vanskeligheter,

men færre innbilte.

Du skjønner;

jeg er en av de som har levd fornuftig og sunt.

Time etter time, dag etter dag.

Jeg har hatt mine øyeblikk,

og hvis jeg skulle fått leve livet mitt om igjen

ville jeg hatt flere av dem.

Faktisk ville jeg ikke hatt noe annet, bare øyeblikk.

Det ene etter det andre,

i stedet for å leve så mange år

styrt av tanken på morgendagen.

Jeg har vært en av dem som aldri har reist noe sted

uten et termometer, en varmeflaske,

en regnfrakk eller en fallskjerm.

Hvis jeg skulle leve om igjen,

ville jeg reist med mindre håndbagasje.

Hvis jeg skulle leve livet mitt om igjen,

ville jeg gå barbeint tidlig om våren,

og fortsette med det mye lenger utover høsten.

Jeg ville danse mer.

Jeg ville kjøre mer karusell.

Og jeg ville plukke flere tusenfryd.”

Skrevet av den 85 år gamle Nadine Starr

Under skog over spor

Nå i september
skal du gå inn i skogen
til du kommer til et sted
der bjørnemosen vokser

Der skal du minke
til harestørrelse omtrent
og gå framover moseteppet

Da kan du høre tordivelen synge

annebet

morgenkort skisse

demringen
gjennomlyser
daulauv og rim

natt dyppes i dag

en svarttost
og en fluesopp
kommer
tilsyne

annebet

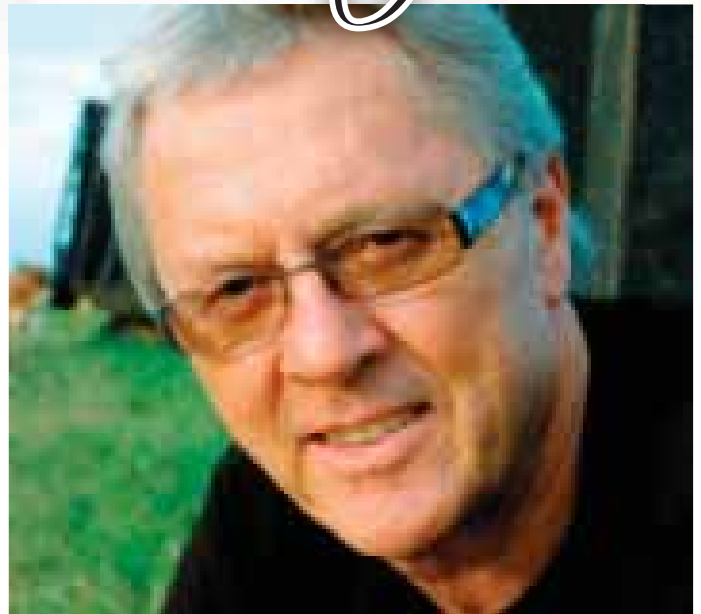
PETTER SKAUEEN

Kirkeakademi i Kragerø

Det har vært arbeidd med å få i gang et kirkeakademi i Kragerø. Kirkeakademier har som mål å vær en møteplass for å skape dialog på tvers av forskjeller i tro, livssyn og kultur. Dette kan skje gjennom foredrag, samtale eller andre ytringer. Når et styre er etablert, kan det søkes om medlemskap i landsammenslutningen av kirkeakademier. I Kragerø håper vi å få dette på plass i løpet av høsten.

Som et første framstøt blir det arrangert et møte 8. desember med Petter Skauen som er kjent fra mange sammenhenger, men først og fremst som fredsmekler i Guatemala. En fredsavtale blei inngått i Oslo i 1999. Seinere har han i et samarbeid mellom utenriksdepartementet og Kirkens nødhjelp hatt oppdrag som fredsmekler i Haiti og Den dominikanske republikk. Han er i høst fortsatt engasjert i Haiti. Han har fått en rekke priser for sitt arbeid med å få stridende parter til å møtes, og i 2006 fikk han den internasjonale Banche Majors forsoningspris.

Emnet for møtet i Kragerø vil naturlig nok dreie

seg om konflikt, fred, forsoning og sannhet.

Det er foreløpig ikke fastlagt sted og klokkeslett for møtet. Men sett av onsdag 8. desember for et innblikk i en verden som for de fleste er ukjent

Håkon Langlo

Fra høsttakkefest med konfirmantpresentasjon.
Thomas, Jens Martin og Elen Therese sammen med
konfirmantprest Harald Monsen.

Høsttakkefest MED PRESENTASJON AV NYE KONFIRMANTER

So, det var som det pleier, med at barn og unge bar høstens gaver inn i kirka. Det er litt høytidelig dette, også det som det pleier. Så fint at det som kanskje er lett å se på som de mest selvsagte ting, et eple, noen tomater, eller ei plomme, i alle fall et lite øyeblikk kan få oss til å reflektere litt over sammensetningen i naturens fantastiske underverk! Alt henger så nøye sammen, men vi glemmer det lett, og ser gjerne på frukt og grønnsaksfat med den største selvfølgelighet. Derfor er det fint med en høsttakkefest, enten vi selv dyrker innholdet i de fargerike og velduftende kurvene, eller om vi enkelt og greit kjøper dem på butikken.

Midt i mellom disse høstens gaver, står faktisk noe av det mest fantastiske vi vet om, nemlig årets kon-

firmanter. Sjenerte og litt utilpass i alles påsyn, ble de presentert for menigheten. De fikk en bibel, og de ble ønsket velkommen til å bli kjent med alt som foregår i kirka. Og nysgjerrige på det meste, klar til å bli bedre kjent med både presten Harald Monsen og de andre konfirmantene, til å dra på turer og bli med på det som konfirmanter er så heldige å få bli med på, fikk de info om opplæringsprogrammet som står foran dem.

Årets konfirmanter i Støle kirke er:
Silje Marie Hansen Bjørkkjær
Jens Martin Bjørkkjær Ellingsvik
Thomas Klausen Jacobsen
Elen Therese Knutsdatter Ufsvatn

Du betaler ingenting–

med mindre Du blir bedre allerede under den første behandlingstimen.

Velkommen til Massasjeterapeut! **Ewald.No**

Smertebehandling både akutt og kronisk

Timebestilling: 98 76 96 00

Fra Levangsheia

Dugnad Støle kirke.
Det var mye kvist og kvast som måtte fjernes etter ryddesaga. Her er det Elin Jacobsen som tar i et tak.

I år har kirken blitt malt.

Fullt av folk ved kirkeringens sommermarked 21. juli.

Sommerkonserten:
Edouard Sowa

Sommerkonserten:
Einar Løvli Hidle

Sommerkonserten:
Kirken ble helt full

Sommerkonserten:
Marianne D Bjørnsen, Line Merete Tveit og Gry Anette Bjørkkjær

Høst ANDAKTEN

av Bente Heibø Modalsli

Det enkle ER OFTE DET BESTE...

De fleste har fulgt med på de siste tiders diskusjoner om engler og ånder og tynne vegger mellom levende og døde. Slike tema som handler om det overnaturlige og lite tilgjengelige er ofte vanskelig for de fleste av oss. Likevel vil det være arrogant å avfeie menneskers erfaringer og overbevisninger som tull. Med respekt å melde er verden større enn det vi kan se, og Gud er også større.

De fleste har fulgt med på de siste tiders diskusjoner om engler og ånder og tynne vegger mellom levende og døde. Slike tema som handler om det overnaturlige og lite tilgjengelige er ofte vanskelig for de fleste av oss. Likevel vil det være arrogant å avfeie menneskers erfaringer og overbevisninger som tull. Med respekt å melde er verden større enn det vi kan se, og Gud er også større.

Det kan virke forlokkende med store åndelige opplevelser. Kanskje tror vi det kan bli bekreftelse på det vi gjerne vil tro på, få beviser liksom.

De fleste av oss er henvist til det alminnelige. Det enkle og hverdagslige. Som likevel mange ganger ikke har et fravær av hellighet og undring. Men det er ikke så spektakulært eller ekstraordinært.

En gang kjente jeg meg ganske nær det jeg trodde var en stor åndelig opplevelse. Det hendte for mange år siden. Jeg hadde vært på "Kirkedagene" i Trondhjem, og kjørte bil alene hjem til Oslo. Tusen mennesker hadde vært samlet under temaet: "Hvem kan gå opp til Herrens fjell?". Vi er pilegrimer, vandrere, som lever våre liv for Guds ansikt. Dette med "Herrens fjell" tenkte jeg mye på da jeg kjørte bil alene over Dovrefjell fra Trondheim til Oslo. Det var natt, regn, tåke og nokså mørkt. Merkingen av den gamle pi-

legrimsleden var synlig noen steder langs hovedveien. Midt oppe på fjellet stanset jeg bilen. Var dette Herrens fjell? Ikke noe Forklarelsens Berg med første øyekast. Likevel håpte jeg at Gud skulle åpenbare seg for meg akkurat denne natten. Jeg trengte å se og høre noe fra Gud som kunne gi styrke til tro og liv – noe som jeg kunne forstå og erfare som en guddommelig herlighet og glans!

Omgitt av et monumentalt, stille og mørkt landskap ventet jeg på at Gud skulle vise seg for meg. Først var ropet mitt bare hvisking, så fikk jeg mere mot til å heve stemmen: Gud!, ropte jeg i mørket. Jeg ventet spent på lyset. Da så jeg det. Langt borte. Det kom ikke nærmere. Det var et lite firkantet lys. Det var vinduet på ei hytte. Som tegn på at det var mennesker på hytta var det lys i vinduet.

Slik var min åndelige opplevelse på fjellet. Det var som om Gud sa til meg: Jeg er der hvor menneskene bor. Der kan du se og finne meg. Du kan dra ned fra fjellet, til byen, til gatene, til mylderet, til steder der hvor mennesker lever sine liv. Gud kan åpenbare sin herlighet for oss på høye fjell hvor det er godt å være. Eller vise seg på underlige måter. For alt det jeg vet, også i mer spektakulære opplevelser av åndelig art. Jeg tror jeg lærte at det hellige nærværet trenger jeg ikke klatre høyt for å nå, men bare være et menneske som søker Gud der hvor Gud lar seg finne. Det kan godt være i stillheten. Men det må i alle fall være der Gud hører hjemme. Hos alminnelige folk. På den måten er det enkle ofte det beste.

Tyvand
Kragerø og Drangedal
Begravelsesbyrå

Telefon: 35 98 21 94

-nille

*Midt i sentrum
Hva er det vi ikke har?*

Kragerø Sentrum

Telefon 35 98 40 00

Bjørnebyen

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvgt. 20, 3770 Kragerø

Fagmøbler består av mer enn 70 butikker over hele landet. Som medlem kan vi tilby et stort utvalg møbler til konkurransedyktige priser. I tillegg får du tryggheten ved å handle i nærbutikken. Velkommen til en hyggelig handel!

Solbekk
MØBLER AS

Tlf 35 98 17 28
Besøk vår hjemmeside
www.fagmøbler.no/solbekk

Arkitekthuset Kragerø AS
MORTEN LUNØE
Sivilarkitekt MNAL NPA

Europris
MER TIL OVERS

PAULSEN
P. A. Heuchsgt. 18 – 35 98 15 88

Ørvik
PLANTEMARKED a.s
Dalaneveien 2 - 35 98 36 00

Brødr. Wiig
35 98 12 96 - 35 98 05 00
Selvbetjening – servicebiler
Maskinvask – kioskvarer – AVIS

Frithjof Johnsen
35 98 16 68
JERNA

Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år

35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

Hjallum A.s
Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 Fax 35 98 35 65

Skåtøy Regnskapsservice

Kragerø Elektriske
35 98 65 60 • www.krageroelektriske.no

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

Butikkene
TORLEIF KILÉN
Storgt. 15, Kragerø 35 98 16 11
Volum, Sannidal - 35 98 78 10

Norske legemidler
– produsert i Kragerø!
www.weifa.no

KRAGERØ KIRKE

23.05 Casper Robbestad Nilsen
 Maren Øya Klausen
 Aron Michael Maljers Gregoriussen
 Nicholay Maljers
 Jonas Robertsen Østland
 Alina Paulsen Bergstad
 Linni Voldnes. Døpt på Stråholmen
 18.07 Johanne Sundbø Tangen. Døpt på Stråholmen
 25.07 Jon Leo Stärk Kristiansen
 29.08 Sander – Tolv Solheim Spilhaug
 12.09 Michelle Andersen

STØLE KIRKE

Marte Frøvik – Jensen
 Isak Haslum
 05.09 Edith Andrea Åsulfsen - Morgansdatter

SKÅTØY KIRKE

Eir Haslestad Føreid
 Victor Tjessem Karlsen

KRAGERØ KIRKE

Tove Sellèn og Povel Vallumdahl
 Jorunn Wiig og Mads Vold
 Cathrine Nilsen og Svein Birger Skogly
 Marianne Skogly og Kurt Henry Schroeder
 Elisabeth Marie Nome og Gard Kampen
 Sølvi Nygård og Arvid Jarle Cornelius Bye

STØLE KIRKE

Linn Yung Westgaard og Vegar Kjelsberg Olsen
 Ane Johnsrud Skogen og Niuls Bjarne Næss Krohn

SKÅTØY KIRKE

Yvonne Parr Hellevik og Hans Olav Mustvedt
 Heidi Renate Gundersen og Henrik Strand Thoresen
 Anette Bentsen og Anderas Håvik
 Karin Fransine Pettersen Rambøl og Ola Jørgen Skip-
 pervold
 Kristin Louise Sandaas Jynge og Peter Nicolay Sandrup
 Marthe Damsund og Bård Strengenhagen

ANKERPLASSEN, JOMFRULAND

Gunhild Laland Mohn og Frode Bergh
 Anne Helene Moe og Åsulf Ørvik
 Beate Snaunes og Johannes Flem
 Gitte Krätzel og Stein Martin Helland

KRAGERØ

Jenny Jacobsen
 Anders Christian Gogstad
 28.07 Mari Strand Bjerke, begravd i Sannidal
 05.08 Per Bjørn Isaksen
 Astrid Margrethe Ahlgren
 Wenche Myhre
 William Andersen

LEVANGSHEIA

Theodor Levang

SKÅTØY

Ester Larsen
 Else Anna Nordahl
 Nils Arne Valle Jensen
 05.09 Gunhild Irene Johannessen

KRAGERØ MENIGHETSKONTOR

Prost Bente Heibø Modalsli:
 35 98 63 62- 97 71 18 04

Sokneprest Harald Monsen:
 35 98 63 60- 90 07 65 44

Sokneprest Harald Gulstad:
 35 98 63 67- 99 72 40 54

Diakon Berit Lian:
 35 98 63 66-99 26 82 98

Sekretær Berit Daland: 35 98 63 61
 Kontortid.: Tirs - tors, Kjernetid: 09-14

Kirkevergekontoret i Kragerø
Kirkeverge John Kristian Stranden:
 35 98 63 64 – 48 21 20 12

Konsulent, kirkegårdssaker:
Bertha Gautefall Hiis: 35 98 63 63

Kantor Kragerø Sokn:
Robert Carding: 35 98 09 15

Kantor i Levangsheia og Skåtøy Sokn:
Gunvor Fjellheim: 47 60 34 01

**Julekonsert
søndag
5. desember
kl. 18.00**

Medvirkende:
Marcel Singers,
barn og unge
fra Skåtøy,
sang og spill,
Gunvor Fjellheim,
m. flere.
Allsang og
lesninger.

GUDSTJENESTER

31. OKTOBER - BOTS- OG BEDEDAG
• Kragerø kirke kl. 18.00
Kveldsgudstjeneste. Monsen

06. NOVEMBER – LØRDAG
• Skåtøy kirke kl. 17.00
Allehelgensdagsmarkering. Modalsli

07. NOVEMBER – ALLEHELGENSDAG
• Støle kirke kl. 11.00
Allehelgensdagsgudstjeneste. Monsen
• Kragerø kirke kl. 18.00. Allehelgensdagsmesse.
Monsen, Gulstad og Modalsli

14. NOVEMBER – 25. S.E. PINSE
• Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Wohlenberg.
• Skåtøy kirke kl. 11.30
Familiegudstjeneste. Modalsli. 3- 4- 6 årsbøker.

21. NOVEMBER – SISTE SØNDAG I KIRKEÅRET
• Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Monsen. Innsamling av gaver til
Litauenhjelpen.
• Kragerø kirke kl. 18.00. Temagudstjeneste om
misjonsprosjektet i ILULA, Tanzania. Lydia og Olav
Drevland m.fl. deltar. Monsen

28. NOVEMBER – 1. SØNDAG I ADVENT
• Kragerø kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste. Modalsli. 3- 4- 6 årsbøker

05. DESEMBER – 2. SØNDAG I ADVENT
• Støle kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste. Modalsli. 3- 4- 6 årsbøker
• Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Monsen
• Skåtøy kirke kl. 18.00 Julekonsert.

11. DESEMBER – LØRDAG
• Støle kirke kl. 18.00. Julekonsert. Gulstad

12. DESEMBER – 3. SØNDAG I ADVENT
• Skåtøy kirke kl. 11.30. Gudstjeneste. Modalsli
• Kragerø kirke kl. 18.00. Julekonsert. Byens kor og
korps. Modalsli

14. DESEMBER – TIRSDAG
• Støle kirke kl. 19.30.
De ni lesninger. Kragerø Kantori.

19. DESEMBER – 4. SØNDAG I ADVENT
• Kragerø kirke kl. 20.00
De ni lesninger. Kragerø Kantori.

**Julekonsert
lørdag
11. desember
kl. 18.00**

Medvirkende:
Støle kirkes korgruppe,
SKUK,
Annika Westgård,
Gunvor Fjellheim
Allsang.
Andakt
v/Harald Gulstad

PROGRAM KIRKEUKA I KRAGERØ

1. – 7. NOVEMBER 2010
TEMA: "I SAMME BÅT"

Mandag 01.11:

Kl. 19.00 Per Lundgren kåserer over emnet: "Det krevende liv som kunstdisippel" Aktuelle bilder vil også være utstilt i kirkerommet. Kollekt ved utgangen.

Tirsdag 02.11 :

Åpen kirke for barn.

Kl. 19.00 Korkveld hvor mange av byens kor deltar. Per Berg Apelsestet leser egne dikt. Kollekt ved utgangen.

Onsdag 03.11 :

Åpen kirke for barn.

Kl. 19.00 Foredrag ved Kirkerådets leder Nils Tore Andersen. Tema: "I samme båt" Sang ved Kantoriets mannsgruppe. Enkel servering og kollekt ved utgangen.

Torsdag 04.11:

Åpen kirke for barn.

Fredag 05.11:

Kl. 11.00 Formiddagstreff i Kragerø kirke med Diakon Berit Lian og Tjostolv Elsbutangen. Sistnevnte taler over temaet: " Er Bibelen gått ut på dato?" Kollekt.

Lørdag 06.11:

Kl. 13.30 Åpent korseminar i Kragerø kirke for barn og ungdom i aldersgruppen 10-18. Ragnhild Hiis Ånestad, leder for Soul Children-arbeidet i Acta.
Kl. 18.00 Konsert i forlengelsen av korseminar.

Søndag 07.11:

Kl. 18.00 Allehelgensmesse i Kragerø kirke. Kantoriet fremfører Faurès requiem. Vi minnes de døde.

Hvert år arrangerer Kragerø menighet det som kalles «Kirkeuka». Innenfor rammen av denne satsningen arrangeres det hvert år kulturarrangementer, utstillinger, møteplasser og gudstjenester. Alt dette utgjør til sammen Kirkeuka og er ment å understreke kirkens rolle som kulturbærer og møteplass i lokalmiljøet.

Årets kirkeuke bærer overskriften "I samme båt". Dette henspiller på det at vi mennesker lever under samme vilkår. Det mye som er felles for alle mennesker, og disse tingene gjør at vi alle billedelig sett er i samme båt. Vi går gjennom livet med mye av de samme utfordringene, med gleder og sorger og i spennet mellom ensomhet og fellesskap utfolder vi oss. Vi utvikler oss dessuten alle langs de samme linjene, fra vugge til grav, og også dette gjør det naturlig å si at vi er samme båt. I lys av dette er mange av livets ulike sider representert i kirkeukeprogrammet. Det finnes arrangementer for de fleste aldersgrupper, kunstneriske innslag av mange ulike slag, og livsvilkår som glede og sorg har begge sin plass i programmet denne uken.

Tittelen "i samme båt" henspiller også på kirkens ambisjon om man skal være sammen om de utfordringer, gleder og sorger man måtte møte gjennom et liv, for øvrig et fellesskap som innbefatter både Gud og mennesker. Kirken i Kragerø ønsker å være en møteplass hvor mennesker kan møte under samme livsvilkår med alt det de til enhver tid har å bære på.

Det planlagte menighetshuset som etter hvert skal bygges nedenfor kirken har også elementer av båten eller skipet i sin nåværende utførelse. Dette er også en grunn til at nettopp dette temaet er valgt som overskrift for kirkeuka 2010.

Flere av årets eksterne bidragsytere har dessuten røtter i lokalmiljøet selv om de har sitt virke andre steder. Dette tror kirkeukekomiteen kan gi årets tema mange spennende vinklinger. *Kirkeukekomiteen*

